

Bölüm 5 - Tanrı'nın Konuşulmayan Tarihi

Size anlatılan Tanrı tarihi bir masaldan, bir filden bahseden körler gibi gerçeğin sadece bir parçasını sunan 72 savaşçı milletin anlattığı bir hikâyeden ibarettir. Bu durum kolektif bir "manevi kansere" yol açmış ve hakikati arayanları, çelişkili dogmalardan oluşan bir labirentte başıboş bırakmıştır. Bu podcast, o yasak soruyu sorma cüretini göstererek Tanrı'nın Konuşulmayan Tarihi'nin kilidini açıyor: Peygamberler onlara vahiy gelmeden önce ne yapıyorlardı? İsa'nın çölün ortasındaki bir mistik tarafından vaftiz edilmek için neden kendi geleneğini terk ettiğini ve Musa'nın yanan bir çalıyla konuşmadan önce neden Şuayb adında gizemli bir rehberin hizmetinde yıllarını harcadığını araştırıyoruz. Bu sorunun cevabı her şeyi değiştirir.

Cevap 73. Yol'dur; körü körüne taklit yerine aktif araştırmayı talep eden mistiğin zamansız yoludur. Bu yol, gerçek manevi yolculuğun bir dini miras olarak değil, yaşayan bir rehber—bir İnsan-ı Kâmil—bularak başladığını ortaya koyar. Mevlânâ ve Platon gibi ustaların patlayıcı bilgeliğinin rehberliğinde, sunucu Hosseini bir tercüman gibi hareket ederek onların öğretilerini deşifre ediyor ve manevi hastalığa bir şifa sunuyor. Bu sadece bir tarih dersi değil; sahte gerçeklikleri yıkmak ve nihayet büyük resmi görmeniz için size araçlar sunmak üzere tasarlanmış kişisel bir müdahaledir. Restart'a (Yeniden Başlangıç) hoş geldiniz.

#Restart #EvrenselRestart #Hosseini #Mistisizm #Mistikler #Tasavvuf #TasavvufSözleri
#Mevlana #Maneviyat #TanrınınVaadi #HayatınaRestartAt

Saat on bir on dört. Ben hala Hosseini'yim.

Restart'ın beşinci bölümüne hoş geldiniz. Dördüncü bölümde bir soru sorulmuştu ve "İyi Geceler İran" programının izleyicilerinden birkaç kişi dışında—ki onların da sadece yüzde on beşi ila yirmisi doğru cevap verebildi—başka kimse doğru cevabı veremedi.

Bu programı dinleyenler için söyleyeyim, burada bir soru sorulursa—ki burada, Restart programında yüz tane soru soracağım—bu yüz soru hayatınızı değiştirecek. Ve eğer bu soruların cevabını bildiğini sanan biri varsa, Facebook ve Telegram'a gelip iddiasını ortaya koyabilir. Herhangi bir Haham, herhangi bir Papaz, herhangi bir din adamı, herhangi bir Molla; ister Sünni, ister Şii, ister Budist, ister ateist olun—kim bu yüz soruyu anladığını düşünüyorsa, Allah adına, hizmetlerindeyiz.

Şimdi bazıları demiş ki... Bunu bugün "Firavun" programında, bugün yayınlanan ve bir iki güne Telegram'a koyacağım "Biz de Birer Aptalız" adlı programda da belirttim; dedim ki, kadınlar sadece organize dinlerde asla yüksek bir dini rütbeye ulaşamazlar. İstisna ise Tasavvuftur—yani mistisizmde, irfanda ya da bir Sufi olarak—kadınlar on binlerce yıldır mistik mertebelere ulaşmış ve Sufi olmuşlardır. Baba Tahir'in o kadar sade bir şekilde söylediği gibi: *"Ne mutlu onlara ki, daima namazdadırlar."* Yani kadınlar, hasta olsalar da, regl olsalar da dua halindedirler. Bunun sizin kıldığınız o ritüel namazla hiçbir alakası yoktur.

Sizin şeriatınızda, hanımlar, hasta olduğunuzda namaz kılamazsınız. Ama manevi yolda, tasavvufta ve irfanda nereye giderseniz gidin—hamama bile girseniz—mistisizm halindesinizdir. Ne yaparsanız yapın, irfan halindesinizdir.

Ve şimdi, eğer gerçekten bir şeyler bildiğini düşünen varsa, bilgisini benimle ve bu programın diğer dinleyicileriyle paylaşabilir. Gelsinler ve Facebook'ta iddialarını belirtsinler.

Big Bang gerçekleştiğinde... Big Bang aslında Cebrail'dir... Sorumuz şuydu: Muhammed Cebrail'i görmeden önce, dini neydi? Ne yapmıştı? Hangi eylemde bulunmuştu? Nereye gitmişti? Neyi idrak etmişti de Cebrail ona ifşa oldu?

Yerleşik dinler—yani İslam, Şii ve Sünni ve İslam'ın çeşitli mezhepleri—hepsi sadece Cebrail'den sonraki dönemden bahseder. Yani, Muhammed'in "Oruç tutun, zekât verin, sadaka verin, şunu yapın, bunu yapın" dediği İslam dininden bahsederler. Biz onlara bir soru sorduk: Cebrail gelmeden önce Muhammed ne yapmıştı? İsa ne yapmıştı? Musa ne yapmıştı?

Ve bunun cevabı sadece ariflerde (mistiklerde) ve tasavvufta yatar. Bu, Sufi'yi İslam'a yapıştırmanın gerektiği anlamına gelmez. Sufi 108.000 yıldır vardır. Ve bu tasavvuf farklı ölçütlere göre değişiklik gösterir.

Yani, yüz tane önemli soru sorulacak. Anladığını düşünen herkesin, hizmetindeyiz. Ve sorumuzu bir kez daha, çok net bir şekilde açıklayacağız. İki haftadır kimse cevap veremedi. Ve benim bu sorunun cevabını vermem için, sanırım konunun tam sonucunu bir veya iki program sonra kavrayacaksınız.

Sevgili dinleyici, soruyu daha iyi anlamamız için çok basit bir noktaya bakalım. İsa'ya bakıyoruz. İsa'nın kimin çocuğu olduğunu görüyoruz. Meryem'in çocuğu olduğunu görüyoruz. Meryem kim? İmran'ın kızı. İmran kim? Bir peygamber olduğunu söylüyorlar. Hosseini'nin sorusu çok açık ve net. İsa beşikte konuştu ve biz İsa'ya bağlıyız, tamam, bunu kabul ediyoruz. İsa, İmran soyundan gelen bir çocuk, yani çok dindar ve iyi bir kız olduğu söylenen Meryem adında bir kızıdan doğma. Tamam, güzel, kabul ediyoruz. Soru şu: Neden zaten bir dini olan İsa—yani ebeveynlerinin bir dini var, onlar peygamber, peygamber ailesinden geliyor—neden yirmi dokuz yaşında Vaftizci Yahya'ya gidiyor? Bu, İsa'nın orada dinini değiştirdiği anlamına mı geliyor?

Vaftiz ne demektir? Gidip tekrar, "Merhaba efendim, ben iman etmeye geldim," demeniz demektir. Kime iman etmeye geliyor? Bütün Hristiyanlar bunu söyler. Bütün Hristiyanlar, İsa'nın Yahya'ya iman etmeye geldiğini söyler. Yahya onu vaftiz etti. Demek ki, Hristiyanlıktan önce vaftiz vardı. Sevgili dinleyici, annesi Meryem, tarihin en büyük kadınlarından biridir ve tasavvufla bağlantısı, yani bir Sufi olduğu bilinir. Meryem'in babası İmran'dır. Eski Ahit'i okuyun; Yeni'yi de okuyun. Eğer dini zaten doğru idiyse, eğer açık bir dini vardıysa, nasıl oldu da başka bir dine girdi? Neden Yahya'ya gidiyor?

Böyle bakıldığında, İsa'nın tarihinde üç dinin var olduğunu görürüz. Bir, İsa'nın annesinin dini (İmran'ın dini). İki, İsa'nın kendi dini, ki bu ya İmran'ın diniydi ya da... başka bir şey. Her halükârda, Hristiyanların bu beşikte konuşan kişi hakkında otuz yaşına gelene kadar hiçbir

bilgisi yoktur. Mistiklerde bu bilgi vardır; Hristiyanlarda yoktur. Mollaların, Muhammed'in peygamberliğinden öncesi hakkında kesinlikle hiçbir bilgisi yoktur.

Not: Yani İsa'nın annesinin dini bir dindir. İsa'yı çarmıha geren Hahamların dini başka bir dindir. Bu demektir ki hükümetin, devletin ve halkın bir dini vardı, bu da Hahamların diniydi. Ve Hahamlar, "Biz Musa'nın dinine tabiiz!" diyorlardı. Garip değil mi? İsa'nın annesi, "Biz İmran'ın dinine tabiiz," derdi. Ve Yahya tamamen başka bir şey yapıyordu. Toplamda sadece yaklaşık 500 kişi Yahya'dan haberdardı ve İsa vaftiz olmak için Yahya'ya gidiyor.

İsa'ya Yahya'ya gitmesini kim söylüyor? İsa neden Yahya'ya gitmek zorunda? Yirmi yedi yaşında Yahya'yı bir yerde gördükten sonra, iki üç yılını bir şeyler yaparak geçiriyor ve bu onu otuz yaşında "Ben Allah'tanım" demeye götürüyor.

Musa'ya geçiyoruz. Musa'yı da aynı şekilde görüyoruz. Musa kim? Annesinin bir dini vardı ve bebek doğup Nil'e atıldığında, Asiye (Firavun'un karısı) çocuğu alır. Bütün Müslümanlar buna inanır, Hristiyanlar da öyle—Asiye'nin önemli bir kadın olduğuna. Peki Asiye'nin dini neydi? Bu başka bir soru... Asiye Musa'yı kurtarır ve Musa ismini Asiye seçer. Musa'nın ismini annesi seçmemiştir. Sevgili dinleyici: "Musa" (Moşe), "sudan alınan" demektir. Asiye, "Bu bebeği sudan aldım," demiş ve böylece adı Musa olmuştur. Peki Asiye'nin dini neydi? Musa'nın kendisi hangi dini takip ediyordu?

Sonra görüyoruz ki 38 yaşında, Müslümanların Kuran'ından tam ayeti okuyorum, Musa ağladı, bir adam öldürdü diyor! O bir katil. O, aynı zamanda katil olup yine de peygamber olan ilk peygamberlerdendir! Çok ilginç. Diyor ki Musa bir adam öldürdü, sonra Allah'a döndü ve dedi ki, "Bizi dosdoğru yola ilet." (*İhdina's-sırata'l-müstakim*). Bu, Musa'nın dosdoğru yolda olmadığını gösterir. Sevgili dinleyici, soru çok basit. Demek ki Musa'nın bir dini vardı ama neydi? Annesinin dini miydi? Yoksa Asiye'nin dini mi? Eğer Asiye'nin bir dini vardıysa, neden bu çocuğu dindar yetiştirmede? "Ben sizinle konuştuğumda, sizin kendi sahih kitaplarınızdan konuşuyorum." Öyle 'falan filan şunu dedi' diye konuşmuyorum. (Sizin kitabınızın tam ortasından konuşuyorum ki benden kaçamayasınız.)

İbrahim'in dininden miydi? Otuz dokuz ya da kırk yaşında, "Bizi dosdoğru yola ilet" diyor, bu Müslüman Kuran'ından bir ayet. "Beni doğru yola ilet." Bu ayetin ardından iki kızın kuyudan su çektiği hikâye gelir ve Musa onlara yardıma gider. Bu iki kız, "Musa, sana önemli bir haberimiz var," derler. Musa sorar, "Ne haberi?" Derler ki, "Musa, senin babanın, annenin, kabilenin ve tüm halkın dini değersiz ve beyhudedir." "Sana önemli bir haber verelim mi?" Musa, "Lütfen," der. Bu ayet Kuran'dandır. "Derler ki, 'Babamız salihlerdendir'." O, Sufi mistiklerinden biridir. Müslümanlar bunun "Madyan" yani Medyen şehrindeki Şuayb olduğunu söyler, Tevrat da "Medyen" der. Bu demektir ki Musa otuz dokuz yaşında ilk kez Şuayb adında bir kişiye yönlendirilir. Yedi yıl Şuayb'a çobanlık ve ırgatlık yaptıktan, onun rehberliği altında piştikten sonra bir şeye nail olur, ardından Saffura (Şuayb'ın kızı) onunla evlenir. Ve sonra bir gece, Saffura hamileyken... Onların tarihinden, onların dinlerinden konuşuyorum.

Saffura hamiledir ve babası (Şuayb) gelir ve der ki: "Musa, kızımı ve çocuğunu al ve burayı terk et." Musa der ki, "İki üç gün içinde doğum yapacak. Üç dört gün sonra gitsek olmaz mı?" Şuayb

der ki, "Hayır, emir şudur ki şimdi gitmelisiniz." Ve hepinizin bildiği gibi Musa, karısı Saffura ile, çocuk rahminde, hava soğuk, kadın çığlıklar atıyor ve Musa onları ısıtmak için bir ateş bulmak zorunda kalır. Uzaktan bir ateş görür ve ona doğru gider. Ateş ona der ki, "Ben senin Rabbinim." Ve Musa der ki, "Sen, bir ateş, benim Rabbin misin?" O da, "Evet, ben senin Rabbinim," der. O sorar, "Peki ben kimim?" Ateş der ki, "Sen bir peygamber oldun." Sizce, Şuayb ile geçirdiği o yedi yıl boyunca, bu makama erişmek için bir şeyler yapmış olması gerekmez mi?

Şuayb kimdi? O döneme bakarsanız, hükümetin ve halkın dini İbrahim'e yönelmişti. Saçma sapan bir İbrahimî dinleri vardı—dinlerinin ne olduğu bambaşka bir tartışma konusu.

Asiye dinini gizli tuttu. Kutsal kitapların kendisinde yazar Asiye'nin dinini sakladığı. Nereli olduğunu söylemezdi, çünkü o bir Sufi'ydı, anlıyor musunuz? Emirleri nereden aldığını söyleyemezdi ve bu sebeple Asiye dinini Firavun'dan sakladı. Eğer Firavun onun dinini bilseydi, Musa'yı kurtarmasına izin vermezdi. Sonra, kırk yaşında, Musa nihayet bir Şuayb bulur.

"Yetmiş iki millet savaşını bir bahane bil, Çünkü onlar hakikati görmediler, masal yolunu tuttular."

Musa yetmiş iki milleti bir anda terk eder ve yetmiş üçüncü yola sarılır! Yani, Şuayb adında bir insana. Burada yine bir soru var, çok önemli bir soru. Neden Şuayb'a gitmek zorunda? Şuayb kim? Neden bir Sufi'ye gitmek zorunda? Neden Tasavvuf? İbrahim'in dinine sahip değil miydi? Bu, Müslüman, Hristiyan, Budist, Yahudi olan bir insan gibidir—hepsinin bir dini vardır. Sonra düşünün ki bir kişi annesinin ve babasının tüm dinlerini alıp tuvalete atıyor ve sifonu çekiyor. Bu bir Kuran ayetine göre belgelenmiştir. Size bunu Kuran'dan söylüyorum, İbrahim'in yaptığı ilk şey anne babasına, "Sizin dininizden öğreniyorum," demesidir. Eh, "iğrenmek" bir hakarettir, değil mi? Yani sizin uyguladığınız bu din—'Ben Müslümanım, ben Yahudiyim, ben Budistim, ben Hristiyanım, ben Zerdüşüm'—hepsi bir şaka.

Gizli bir sır! Mevlânâ ve Da Vinci'nin şifrelerinin kilidini açtığı bir sır. Mevlânâ, Attar, Sadi—beş yüz kişi tek bir kişinin gözünden, dudağından, ağzından ve kulağından konuşuyor. Yedinci yüzyılda birkaç büyük mistik vardı ve Mevlânâ da onların arasında bir Sufi'dir. "Biz Attar ve Senai'nin izinden geldik," der, bu da Attar ve Senai'nin de Sufi olduğunu gösterir.

Da Vinci Şifresi ve Mevlânâ Celaleddin Belhi Rumi dünyayı yerle bir edecek. Mevlânâ resmen diğer yetmiş iki dini sorguluyor. Bir şiir seçtik ve onun üç beytini iki program boyunca yorumluyoruz. Mevlânâ diyor ki, "İnsanlığın kurtuluş yolu din değildir." Her şeyden önce, o İnsan-ı Kâmil'i bulmaktır. Ve yerleşik dinlere tamamen meydan okumak için, tek bir beyitle tüm sistemi paramparça eder. Ve o (Mevlânâ Celaleddin Muhammed Rumi Belhi) der ki: **"Öyleyse her devirde bir veli (rehber) mevcuttur; kıyamete kadar bu imtihan sürüp gider."**

Yani Da Vinci şifresine atıfta bulunuyor, sevgili Mevlânâ'mız; oturduğumuz her an, nerede olursak olalım, aramızda bir 'rehber' vardır. 'Rehber' derken, Veli-i Fakih'i (Dini Lideri) kastetmiyor! 'Rehber' derken Bay Molla'yı, papazı ya da hahamı kastetmiyor. Aslında, papazın, hahamın ve mollanın bu kişiyi bulması farzdır. Mevlânâ'nın 'rehber'ini onun şiirlerinde

okumalıyız. Mevlânâ'nın 'rehberi', herhangi bir dinin yolunda olmayan bir kişidir. Din o kişiye aittir; din o kişinin içindedir.

Bu kişi kimdir? Restart, size yetmiş üçüncü yolu gösteren programdır. Restart, Hosseini'nin kendi zırvalarını kusacağı bir program değildir. Bilakis, bu programda Hosseini size Mevlânâ, Attar, Platon, Galen, Hegel ve Nietzsche'nin bakış açılarını sunacak. Restart programında Hosseini, bir papağan gibi, sadece bu bireylerin görüşlerini size aktaracak. Müslümanların sayısı daha fazla olduğu için, bir kez daha Müslümanlara sesleniyorum.

İslam'da iki bölümümüz vardır. Bir bölümüne **Usul-i Din** (Dinin Esasları/Kökleri), diğerine **Furu-i Din** (Dinin Dalları) denir. Yani... Bir **Taklit Mercisi**, insanların taklit etmesi gereken kişidir. Ve Taklit Mercisi'nin rolü Furu-i Din ile başlar. Çok dikkat edin. Neden? Çünkü bütün Şii ve Sünni âlimler, kendileri anlamadan, sağda solda sürekli meşhur bir cümleyi tekrarlarlar. O da şudur: **Usul-i Din tahkikidir (araştırmaya dayalıdır), Furu-i Din ise takliddir!**

Usul-i Din tahkikidir—bu ne anlama gelir? Dinin kendisi araştırmaya dayalıdır, taklide değil. Bu demektir ki İbrahim Usul-i Din'i arıyordu; bu tahkikiydi. Musa aynıydı, İsa aynıydı. İşte bu yüzden İsa'nın Yahya ile tanışana kadar bir dini yoktu. Yahya ona dini anlattı, yani o araştırdı (tahkik etti).

Usul-i Din nedir? Tevhid (Allah'ın birliği). Sünniler üç tane kabul eder (Tevhid, Nübüvvet ve Ahiret). Şiiler beş tane olduğunu söyler (Tevhid, Adalet, Nübüvvet, İmamet ve Mead/Ahiret). Bunlar tahkikidir. Bunu kafanıza sokmak için söylüyorum... Âlimler... 'bilim'in bile bir tanımı vardır, madem programımın adı 'Bilimsel Mistisizm', bilimin kendine has bir tanımı vardır. Vaizler, abidler ve zahitlerin hepsi size der ki, "Efendim, Usul-i Din tahkikidir." Dinleyici, taklidi değil! İşte bu yüzden o saygıdeğer âlimlere "Taklit Mercileri" adını verdiler... Bu demektir ki onları taklit etmelisiniz. Neyi taklit etmelisiniz? Namazı, orucu ve şer'i vergileri. Dolayısıyla, bir Taklit Mercisi'nin Usul-i Din'in ilk beş ilkesine—veya ilk üç ilkesine—burnunu sokmaya ya da müdahale etmeye hakkı yoktur. Bunu o kadar sakın ve basit söyledim ki, Hosseini'yi dinleyen dört yaşındaki bir çocuk bile anlar.

Usul-i Din tahkikidir. Bu nedenle, Furu-i Din taklidi olduğundan, Taklit Mercisi'nin Usul-i Din'e müdahale etme hakkı yoktur. Bu ne demektir? Bir Taklit Mercisi Tevhid hakkında konuşamaz. Taklit Merciniz sizi Tevhid'e götüremez. Yani, size Allah'ı anlatamaz/ıdrak ettiremez. Tevhid, tek bir Tanrı'ya ibadet etmek demektir. Taklit Mercisi'nin Tevhid'e karışmaya ve burnunu sokmaya hakkı yoktur. Neden? Çünkü Tevhid, Müslümanlar için bir Usul-i Din'dir (Dinin Köküdür). Bu, onların bunu araştırması gerektiği anlamına gelir; taklit edemezler.

Bu demektir ki hiçbir küçük keçi... hani şu en önde yürüyen öncü keçiye görmüşsünüzdür, geri kalan koyunlar da onun arkasından gider. O aptallar bilmezler ki bu küçük keçi, koyunları mezbahaya götürüyor! Mevlânâ bunu söyler. Der ki, bu keçi koyunları mezbahaya götürüyor ve kendisinin iyi bir lider olduğunu sanıyor, oysa aslında bu keçi iyi bir lider değildir; o bir aptaldır. Yakında kendisinin de öldürüleceğini bilmez, koyunlar da bilmez.

Yani, Taklit Mercisi demek taklidi prensipler demektir. Usul-i Din ise tahkikidir (araştırmalıdır). Peki sonuç ne? Çok net. Bitti. Elbette bu diğer dinler için de geçerlidir. Hristiyanlarda da aynısı var, Yahudilerde de var...

Dolayısıyla, Şii ve Sünni ruhban sınıfında, hiçbir din adamının Tevhid'e karışmaya ve müdahale etmeye hakkı yoktur. Nübüvvet (Peygamberlik) konusunda da hiçbir hakları yoktur. Yani, buna kapasiteleri yetmez. Muhammed'in düşüncelerine—dikkat edin—Nübüvvet ile ilgili olarak müdahale etmeye ve yorumlamaya hakları yoktur. Nübüvvet hakkında konuşamaz çünkü Nübüvvet tahkikidir. Yani, vaazlarında ve konuşmalarında Muhammed'i, Musa'yı ve İsa'yı özne olarak kullanamazlar. Çıkıp da Musa'nın kim olduğunu söyleyemez, çünkü bu tahkikidir. Nübüvveti—peygamberi—anlamak tahkikidir. Bu bir Usul-i Din'dir, Furu-i Din değildir. Namaz, oruç, hums ve zekât değildir. Ahiret'e müdahale edemezler; Ahiret tahkikidir.

Bu ne demektir? Yani size, "Şunu yaparsan Allah'a dönersin" diyemezler. Öbür dünya hakkında konuşamazlar. İşte bu yüzden Hristiyanlık döneminde büyük bir mistik ortaya çıkar ve Cehennemi tamamen satın alır. Der ki, "Millet, gidin keyfinize bakın. Cehennemi kimseye satmıyorum ve kimseyi de içeri almıyorum." Bir mistik bunu yapar. Yani hiçbir papaz, haham veya prensipte Şii ya da Sünni molla sizinle Ahiret hakkında konuşamaz, çünkü Ahiret tahkikidir. Bunu kendileri söylediler. Ve Şiilikte, İmamet hakkında konuşamazlar. Bu demektir ki Şii din adamlarının hiçbirinin Hüseyin bin Ali hakkında konuşmaya hakkı yoktur. Çünkü bunu kendileri söylüyor. İmamet tahkikidir diyorlar. Bu, Hüseyin bin Ali hakkında konuşamazsın demektir. Neden? Çünkü Hüseyin bin Ali İmamet'in bir parçasıdır, ki bu bir Usul-i Din'dir, Furu-i Din değil. Eğer insanların Hüseyin bin Ali konusunda bir Taklit Mercisi'ni taklit etmesi gerekseydi, bu Furu-i Din'e konulurdu. O zaman şöyle olurdu: namaz, oruç, hums, İmamet, zekât, hac ve ziyaret.

Dolayısıyla, arifler (mistikler) ve Sufiler dışında hiçbir din adamının İmamlar hakkında konuşmaya hakkı yoktur. Yani biri Ali hakkında tek bir kelime ederse, ağzının ortasına bir tane çakabilirsiniz. Konuşamazlar. Ali kimdi, Ali neydi, Ali ne yaptı, Ali ne düşündü diyemez. Bırakın bunun hakkında kitap yazmayı! Tevhid hakkında konuşamaz, yani hiçbir din adamı Tanrı hakkında konuşamaz. Nübüvvet hakkında konuşamaz, çünkü bu tahkikidir. Nübüvveti senin kendin anlamaman gerekir. Tevhidi senin kendin anlamaman gerekir. Bu tahkikidir. Sevgili dinleyici: (Araştırmalıdır). Ahiret hakkında konuşamaz. İlahi Adalet hakkında konuşamaz. "Ben adilim, ben adilim!!" Konuşamaz...

Peki, affedersiniz Bay Hosseini, benim tatlı canım, bütün bu Şii ve Sünni mollalar ne iş yapacak o zaman?

İmam Cafer-i Sadık buyurur: Onların ne yapması gerektiğini anlamamız için, Musa'nın yaptığını yapmaları gerekir. Tam olarak İsa'nın yaptığını yapmaları gerekir. Bütün papazlara ve hahamlara farzdır... çünkü Hristiyanlıkta bu yetmiş iki milletin komik bir dalı var, bunlardan sadece biri doğrudur. Yahudilik de maalesef aynısıdır; yetmiş iki saçma sapan dini vardır ve lanet olsun ki, bunlardan biri doğrudur. ...İnsanın o doğru olanı bulması için... bu çok ilginç. Neden doğrudur? Çünkü diğer dinler gibi değildir. Müslümanlar arasında da durum aynısıdır.

Dikkat edin: Bu önemli bir nokta. Yani, Usul-i Din'e karışamayacağını söylediğiniz bu din adamları, evet, bu doğru. Bunu kendileri de biliyorlar. Kendileri diyorlar ki, "Bizi taklit edin," yani, "Biz sizin kaynağınızız, siz bizim mukallitlerimizsiniz (taklitçilerimizsiniz)." Neyi taklit edebilirsiniz? Namazda ve oruçta. Namaz kaç rekattır, oruç nasıl tutulur, ne yapmalıyız—bunlar onlara sorulması gereken sorulardır. Gidin sorun, o kadar da önemli değil. Ama Şiilerin İmamı Cafer-i Sadık... Sayın Müslüman, konumun ne olursa olsun, işin ne olursa olsun—doktor, dişçi, mühendis, din ordusu mensubu, üniversite öğrencisi, her neysen—dikkat et. Eğer namaz kılıyorsan, dikkat et... Diyor ki İmam Cafer-i Sadık bunu söyledi, ve İmam Hasan el-Askeri, senin Zamanın İmamı'nın babası, canım benim, onlar bu cümleyi üç kez farklı şekillerde söylediler. Bir Taklit Mercisi'ni taklit edebilmeniz için, o Taklit Mercisi'nin dört şartı yerine getirmesi gerekir.

Bir: **Efendi'nin (Mevlâ'nın) emrine itaatkâr olmak!** Geri kalanını okumanıza bile gerek yok. Bu demektir ki bu kişinin gidip "Şuayb"ı bulması gerekir. İsa, İsa oldu mu? Nasıl? Efendi'nin emrine itaatkâr oldu. Yani, onun Efendisi kimdi? Yahya'ydı, Vaftizci Yahya. Yahya'nın dini neydi? Toplamda sadece beş yüz kişi Yahya'yı tanıyordu. Öyle değil. Beşikte konuşmuş olsa bile, Hıristiyanların kendi sözlerine (İncillere) göre, İsa, yirmi yedi yaşında gidip tekrar Yahya'yı bulur. Ve ona iman eder.

Yahya ona ne yapmasını söyler? Biri Muhammed'e, "Git Hira mağarasında otur," der. Muhammed'in dini neydi? Muhammed Cebrail'in ifşa olacağını biliyor muydu? Çünkü Cebrail'in ifşa olduğu gün, Müslümanlar kendileri Bay Muhammed'in bayıldığını ve yere yığıldığını söylerler. Musa asayı bıraktığında kaçtı. Kendileri söylüyor, Tanrı sordu: "Efendi, nereye kaçıyorsun?" O dedi ki, "Efendim, şunun ne kadar devasa olduğuna baksana! Ne ejderha ama!" ve topukladı. Kendileri korktular. Müslümanların kendileri diyor ki, yirmi günden fazla bir süre boyunca, bu Muhammed'in başına günde yirmi, otuz kere geldi—bayılıyor, bilincini kaybediyor ve tekrar geliyordu. Sebebi "Ey örtünüp bürünen" ("Ya eyyühe'l-müddessir") ayetidir, siz saygıdeğer Müslümanların Kuran'ındaki tam da bu ayet. Der ki, "Ey pelerine sarınmış kişi." Yani, "Ey korkan kişi, neden korkuyorsun? Neden streslisin? Ne oldu?"

Şimdi, ben hala hiçbir şey söylemedim. Soruyu henüz cevaplamadım. Sadece tarihte neler olduğuna dair imalarda bulundum.

Demek ki, bir Taklit Mercisi'nin Usul-i Din'e giden yolu bulması için, kendisinin araştırması (tahkik etmesi) gerekir. Bu demektir ki bir Taklit Mercisi "Efendi'nin emrine itaatkâr" olmalıdır. İsa'nın da aynı şeyi söylediğini söylüyoruz. İsa dedi ki, "Ey Haham, Efendi'nin emrine itaatkâr mısın?" Dediler ki, "Evet, bizim Musa'mız vardı." Dedi ki, "Yahu, Musa çağlar öncesindeydi be adam, dört yüz yetmiş yıl önce. Hala ona mı yapıyorsunuz? Sizin şimdiki Efendiniz kim?" Dediler ki, "Bizim şimdi bir Efendimiz yok!" Sonra görüyoruz ki İsa, Yahya adındaki kendi Efendisine gidiyor ve vaftiz oluyor.

Musa der ki, "Hey sen, Efendi'nin emrine itaatkâr mısın?" Musa'nın zamanındaki insanların yüzde doksan dokuzunun bir dini vardı. "Evet, efendimiz İbrahim'dir. Biz İbrahim'in dinine sahibiz." Herkes İbrahim için ağlıyor, göğüslerini dövüyor, gözyaşı döküyor ve on altı gün yas tutuyordu. "İbrahim, İbrahim!" Sonra İbrahim için kutlama yaptılar. "İbrahim putları kırdı, İbrahim!"

Sonra Musa dedi ki, "Siz Efendi'nin emrine itaatkâr değilsiniz. Efendim, ben Tanrı'dan beni dosdoğru yola iletmesini istedim ve O bana Efendimi gösterdi." Sordular, "Senin Efendin kim?" Dedi ki, "Şuayb." Sordular, "Şuayb kim?" Toplamda, dört kişi bile Şuayb'ı tanımıyordu. Sadece yaklaşık on altı kişi onu tanıyordu. Sevgili dinleyici, bütün halk hangi dini takip ediyordu? İbrahim'in dinini. Peki Şuayb hangi dini takip ediyordu? Tarihte görüyoruz, Kuran ayetlerine, Tevrat'a ve İncil'ye göre...

Bakın, ödünüzü patlatmak için Nietzsche'nin kitabından alıntı yapmadım. Hegel'den alıntı yapmadım. Allah'a yemin ederim, bunu unutmayın, bu bilgili ateistlerden alıntı yapmadım. Sizin kendi kitabınızdan konuşuyorum. Yahudilikteki Çıkış Kitabı'nda (Exodus) bile, çok sahih dört kitap olduğunu görüyoruz ve sevgili dinleyiciler bilmeli ki orada da Kalabehe ve diğerleri gibi Sufi mezhepleri mevcuttur. O tartışmayı şimdi açmak istemiyorum.

Bu ayetlere göre yazılıdır ki Muhammed bir adam gördü. O adam ona, "Git şuraya yukarı otur," dedi. Ya da belki bir kadın gördü. Muhammed birini gördü ve o kişi ona, "Git Hira mağarasında otur," dedi. Muhammed Hira mağarasına gittiğinde ne yapıyordu? Bu benim haftaya yapacağım tartışmanın konusu... Gördüğü şeye yol açan ne yapıyordu? Kuran ayetine göre Musa Şuayb'ı görmüştü. Tevrat'a göre de Şuayb'ı görür. Sadece on altı kişi Şuayb'ı tanır. O, "Efendi'nin emrine itaatkâr" olur. Taklit ve düşünce takipçisi olmaktan çıkıp Usul-i Din'e geçer. Dini daha yeni anlamaya başlar. Şuayb'ın dini nedir? Eğer Şuayb'ın dini İbrahim'in diniyse, o zaman neden Musa gidip ona sil baştan iman etmek zorunda? Eğer İsa'nın dini Musa'nın diniyse... İmran da aynıdır. Eğer Musa'nın dinini takip ediyorsa, tıpkı bizim şu an Muhammed'in dinini takip eden Müslümanlar olmamız gibi... eğer Musa'nın dinini takip ediyorsa, neden gidip Yahya tarafından tekrar vaftiz ediliyor? Yahya onu hangi dine inisiye ediyor?

Adam bebekti yahu! İsa'nın annesi Meryem onu üç kere vaftiz etmiş, altmış kere gusül abdesti aldırılmış, kulağına iki bin tane Ayet el-Kürsî okumuş, sol kulağına Ezan okumuş, sağ kulağına Kamet getirmişti. Benim tatlı canım! Aynı Meryem, Meryem bunu yaptı. İmran kızı Meryem bütün bunları yaptı. Bu İsa'ya, ananın babanın seni Müslüman yapmak için yaptığı bütün İslami şeyler yapılmıştı. Bu ritüellerin tanrısıydı o. Muhtemelen şans getirsin diye sonunda üzerlik otu bile yakmıştır. Ama Bay İsa, Tevrat, İncil ve Kuran ayetlerine göre Bay Vaftizci Yahya'ya gider. Yahya'ya, "Beni vaftiz et," der. Yahya, "Senin beni vaftiz etmen lazım," der. O da, "Şimdilik sıra sende," der. Ebeveynlerinin dininden öğrenir. Yeni bir din bulur. Yahya'nın dini neydi? Ve aynı şey, kendisine Hira mağarasına gitmesi söylendiğinde Muhammed'in de başına gelir. Oraya gider ve sonra Cebrail'i görür. İlginç olan şu ki, bütün bu insanlar, gidip o mistiği ya da o büyük Sufi'yi ya da o İnsan-ı Kâmil'i bulduklarında, bir süre sonra bir UFO görürler.

Cebrail bir UFO'dan başka bir şey değil midir? Paralel evrenler ve UFO'lar var mıdır? Nötron yıldızlarının belli bir bilinci var mıdır? Bir insan kendi ruhuna girdiğinde, bir nötron yıldızı gibi, kendi içindeki her şeyi yutar mı? Bunlar Restart programında size sunulacak birçok sorudur.

Süremiz doldu. Dikkate değer nokta şu ki, basit bir soru sorduk. Gelecek haftaya kadar bu soru üzerine düşünmeye devam edebilirsiniz, o zaman Musa döneminin çok derin ve engin Tasavvufunu açıklayacağız, böylece Musa'nın kim olduğunu, zamanında neler yaşadığını ve

Yahudilerin bu hikâyenin anlatılmasını neden istemediklerini bileceksiniz. Ve Müslümanlar neden Musa hakkındaki gerçeği bilmenizi istemiyorlar!

Musa nedir? Gelecek haftaki konumuz bu. Tabii ki soru sizin için değil; soru öncekiyle aynı. Biz hala Mevlânâ'nın şiirini tanımıyoruz.

"Sus, sus ki dilsizlerden (suskunlardan) duyasin, dile ve söze gelmeyi. Sus, sus ki o güneşten duyasin, kitaba ve hitaba gelmeyi."

Eğer siz, bir yarasa gibi, kitaplarda olmayan ve bir vaizin söyleyemeyeceği şeyleri algılayabiliyorsanız, o zaman:

"Sus, sus ki can okyanusun nefes alsın," yani Cebrail, "Alışılmışı bırak ve Nuh'un gemisine bin."

Bu üç beyti yorumluyoruz ve inşallah yorumumuz haftaya tamamlanacak.

